

Protestantse Kerk Classis Fryslân

Pastorale brief

Koudum, Hervormingsdag 31 oktober 2020

Geachte kerkenraadsleden, gemeenteleden, predikanten en kerkelijk werkers in de Classis Fryslân,

Wij gaan door een bewogen tijd. Het afgelopen voorjaar hebben we kerken gesloten en samenkomsten afgezegd. Later konden we voorzichtig weer met vieringen beginnen, en anderszins samenkomen. Afgelopen maand werden we opnieuw beperkt in de kerkdienst en in de andere vormen van ons kerkzijn. Steeds hebben we samen gezocht hoe we het kerkelijk leven gaande houden, wat wij kunnen doen en wat we zullen laten.

We hebben met digitale vieringen, televisiekerkdiensten en later met fysieke kerkdiensten op kleine schaal de Godslamp brandend gehouden. Via internet hebben we elkaar gezocht, gevonden en bemoedigd. Met telefooncirkels en nieuwsbrieven hebben we elkaar in het oog gehouden, en waar nodig daadwerkelijk hulp verleend aan elkaar en aan anderen.

Ik ben onder de indruk van de zorgvuldigheid van kerken en gelovigen in deze tijd. In onze gebouwen en bijeenkomsten hebben we zo goed mogelijk geprobeerd elkaar en anderen te beschermen. De voorzichtigheid en behoedzaamheid hebben zich in onze harten en gedachten genesteld.

We voelen ook zorg dat het kerkelijk leven schade zal lijden door het virus. Door de beperkingen die ons belangrijke vormen van kerkzijn uit handen hebben genomen. Of door onze schroom of de dingen die we nog wel kunnen doen, veilig en verantwoord zijn. En we voelen ons onzeker over morgen en onrustig door de veranderingen van vandaag.

In onze vrees, soms ook wankelmoedigheid, hebben wij gevoeld hoe ons geloof ons kracht geeft en vaste grond in een tijd van onzekerheid. Hoezeer de hoop ons draagt dat God ons zal bewaren en behoeden in ons bestaan met allen die ons lief en dierbaar zijn. Hoe de liefde ons bindt aan elkaar. En hoe groot ons verlangen is dit alles weer onbevangen met elkaar te beleven en te vieren.

Meer dan ooit besef ik in deze bewogen tijd hoe belangrijk de kernen van ons kerkelijk leven zijn:

samen, beperkt misschien, de kerkdienst volhouden;
met elkaar de Bijbel lezen en bidden;
naar elkaar omzien in pastoraat en diaconaat.

Van harte hoop ik dat wij, ieder op onze eigen plaats en op eigen wijze, deze kernen van het kerkzijn zullen volhouden. Dat we hiermee elkaar en anderen zullen bemoedigen en bewaren, in het vertrouwen dat God ons daarin behoeden en sterken zal.

*Wat de toekomst brengen moge
Mij geleidt des Heren hand
Moedig sla ik dus de ogen
Naar het onbekende land.*

Aan u allen mijn hartelijke groet,

A handwritten signature in blue ink that reads 'WBB' followed by a horizontal line.

Wim Beekman, classisdominee Classis Fryslân